

D ů v o d y :

Mylný jest názor nižších soudů, že žalobě nelze vyhověti z důvodu neplatnosti právního jednání žalobcem tvrzeného pro nedostatek formy notářského spisu, ježto šlo o darování bez odevzdání, neboť pro otázku, zda bylo potřebí notářského spisu, je rozhodující toliko poměr uhrazovací, t. j. poměr mezi slibujícím (promitentem) a příjemcem slibu (stipulantem) a nikoliv poměr valutový, t. j. poměr mezi příjemcem slibu (stipulantem) a třetí osobou. Nevyžaduje proto darování ve formě smlouvy ve prospěch osoby třetí notářského spisu, pokud smlouva mezi stipulantem a promitentem není darovacím slibem bez skutečného odevzdání [srv. Klang: Komentář, § 981 VI, 5, — Rouček-Sedláček: Komentář, § 881 V b)], a nemá na závazek žalovaným převzatý vyplatiti částku tu žalobci vlivu to, proč se dostalo žalobci oné částky z vůle otcovy, neboť žalovaný, který převzal usedlost, jest vázán splnění smlouvy i vůči žalobci, který — je-li jeho tvrzení pravdivé — nabyl zažalovaného nároku bez prohlášení své vůle (§ 881, odst. 3, obč. zák., srv. rozh. č. 3725 Sb. n. s.). Že smlouva ve prospěch třetího nebyla pojata do písemného vyhotovení postupní smlouvy, sjednané mezi žalovaným a jeho otcem, by bylo bezvýznamné, neboť tím by nebyla pozbyla své platnosti. Bude proto na nižších soudech, aby se při svém novém rozhodování řídily vyslovenými právními hledisky.

Čís. 16469.

Neurčitost žaloby na opravu budovy, nelze-li ze žalobní žádosti pro povšechnost výrazů seznati, v jakém rozsahu a způsobu má býti požadovaná oprava provedena.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1937, Rv I 1116/36.)

Srv. rozh. č. 16163 Sb. n. s.

Žalobkyně se na žalovaném architektu domáhají, aby byl uznán povinným provést na svůj náklad opravu garáže postavené v č. p. 166 v P., a to v ten způsob, aby žalobkyně mohly garáže řádně užívat, aby garáž vyhovovala všem stavebním předpisům v té příčině vydaným, zejména aby byla provedena řádná izolace, oprava stropu garáže, předepsaná ventilace, garážové dveře dovnitř otvírané, uvnitř plechem pobité a vlivu povětrnosti nepodléhající, to vše do 14 dnů pod exekucí. Soud první stolice vyhověl žalobě. Odvolací soud zamítl žalobu. D ů v o d y : § 226 c. ř. s. předpisuje, že žaloba má obsahovati určitou žádost. Tomu požadavku určitosti nevyhovuje žalobní žádání v souzeném případě. Bez bližšího vysvětlení nelze seznati, co si žalobkyně představují pod takovou opravou, aby mohlo býti garáže řádně užíváno a aby vyhovovala všem zákonným předpisům v té příčině vydaným. Neurčitý je i požadavek izolace garáže, ježto se ani ne-

uvádí, od čeho má býti izolována a jakým způsobem má býti izolace provedena. Totéž platí o požadované opravě stropu, ježto se přesně neoznačuje, v čem oprava ta má záležeti, a o předepsané ventilaci, poněvadž se blíže nevysvětluje, kde má býti ventilace umístěna a jakého má býti druhu. Ze žalobního žádání nelze rovněž seznati, jaký druh dveří rozumí žalobkyně pod označením »dveře povětrnosti nepodléhající«. Žalobnímu žádání takovéhoho znění nelze rozsudkem vyhověti, ježto by rozsudkový výrok podle navrženého znění nebyl pro svou neurčitost vykonatelný (§ 7 ex. ř.). Na tom nic nemůže změnit to, že některá z požadovaných plnění jsou podrobněji vysvětlena v žalobním ději a v důvodech rozsudku, poněvadž vykonatelnost rozsudku lze posuzovati jen podle znění rozsudkového výroku, a do něho nebylo lze pojmouti nic, co nebylo v žalobním žádání samém obsaženo. Co se týká výroku, že žalovaný jest povinen zřídiť garážové dveře dovnitř otvíravé a uvnitř plechem pobité, tedy i v té příčině právem odvolatel vytýká, že prvý soud nesprávně posoudil věc po právní stránce, neboť nebylo v řízení před soudem prvé stolice tvrzeno, že by se byl žalovaný smluvně zavázal zřídiť takové dveře.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud dovolatelky dovozují, že žalobní prosba, kterou odvolací soud prohlásil za neurčitou, vyhovuje požadavku určitosti, jest k jejich vývodům uvést, že případ, o který šlo v rozh. č. 3013 Sb. n. s., se k přirovnání nehodí, neboť tam vzešly při povolení exekuce pochybnosti o rozsahu závazku povinného hledíc na doslov výroku exekučního titulu, zda šlo o cestu vozovou, či o právo chůze, kdežto v souzeném případě jde o to, zda žalobní prosba vyhovuje předpisu § 226 c. ř. s., a nelze ani ze žalobní prosby vyčísti pro povšechnost výrazů, jichž tam je užito, v jakém rozsahu a způsobu mají býti opravy požadované na žalovaném provedeny, a neplyne to ani z důvodů rozsudku prvé stolice. Nestačí, je-li snad stranám znám způsob a objem dlužného plnění (rozh. č. 16163 Sb. n. s.). Nevyhovuje totiž předpisu § 226 c. ř. s. a § 7 ex. ř., aby žalobní prosba zněla na opravu garáže v ten způsob, »aby této mohlo býti stranou žalující řádně používáno«, nebo aby »garáž odpovídala všem zákonným předpisům a aby byla provedena předepsaná ventilace«. Co do izolace garáže není uvedeno, jaká izolace má býti provedena, neboť tu nezáleží jen na tom, jaké jsou možné způsoby izolace, nýbrž i na tom, co v té příčině bylo objednáno. To platí též o požadavku »opravy stropu«. Zřízení garážových dveří, které by se dovnitř otvíraly a byly uvnitř oplechovány, shledal pak i odvolací soud neoprávněným požadavkem i z jiného důvodu než pro neurčitost a v tom směru rozsudek ten není napaden. Požadavek zřízení dveří vlivu povětrnosti nepodléhajících je nejasný a tu nejasnost by nebylo možno odstraniti z obsahu důvodů rozsudku prvého soudu, takže odvolací soud nepochybil, když žalobu zamítl pro neurčitost žalobní prosby.